

Predmet: Zdravko Pašić -Slunj
Okružni sud u Beogradu, Veće za ratne zločine
Poslovni broj predmeta: K.V. 04/07

Glavni pretres: 6. jun 2008.
Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Milana Grubješića

Svedok je u novembru 1991. godine učestovao u zauzimanju Slunja. Odmah nakon oslobođenja 16.11.1991. godine formirana je civilna vlast. Ratno predsedništvo bilo je smešteno u hotelu *Park*. Civilna vlast je pokušala da organizuje život u gradu. On je obavljao funkciju direktora komunalnog preduzeća. Komunalno preduzeće je bilo zaduženo za dostavu vode, čišćenje ruševina, sakupljanje i sahranjivanje leševa. U gradu je većinom ostalo srpsko stanovništvo. Hrvati koji su ostali u početku su bili obeleženi trakama koje su bile prišivene na rukavu, ali su te trake kasnije ukinute. Imali su radne obaveze a u toku noći bilo im je zabranjeno kretanje. Često su sedešavali incidenti i ranjenika je bilo svakodnevno. Svedok je mnogo puta sa doktorom Krušićem odlazio na teren kada je bilo potrebno da se ranjenici previju, nakon čega su smeštani u bolnicu. Osim doktora Krušića radio je i doktor Milorad Ljuština koji je neko vreme obavljao funkciju načelnika bolnice. Doktor Krušić je želeo da pobegne iz Slunja, ali u tome nije uspeo.

Krajem decembra 1991. [22. decembar] oko 21:00 čas svedok je iz hotela krenuo kući na spavanje. Prišao mu je izvesni poručnik Bijeli koji je radio u službi državne bezbednosti i rekao mu je da zbog izdaje treba ubiti doktora Krušića i da je naređenjem svedok određen da obavi taj posao. Rekao mu je da zadatak obavi van grada i da sa sobom povede nekog policajca koji bi mu kasnije mogao biti alibi u slučaju da dođe do istrage. Svedok je ispred hotela pronašao optužnog Pašića, koga je poznavao samo iz viđenja, i saopštio mu da treba obaviti borbeni zadatak i da krene sa njim. Pašić nije pitao o kakvom se zadatku radi. Ušli su u crni mercedes i uputili se ka bolnici. U bolnici su pronašli doktora Krušića i rekli mu da u Cetinjgradu ima trojica ranjenika i da hitno krene na intervenciju. Jedna od medicinskih sestara (zaštićena svedokinja B) je htela da krene sa njima ali je svedok rekao da ona nije dovoljno iskusna i da je bolje da ostane. Njen tadašnji mladić (zaštićeni svedok A) koji je bio policajac i koji je u tom trenutku bio u bolnici u patroli ponudio se da krene sa njima. Svedok je najpre odbio ali je na kraju dozvolio mladiću da krene sa njima. Uputili su se prema Cetinjgradu. Prošli su policijski punkt na mostu, ali ih niko nije zaustavljaо. Kada su stigli do gostonice *Suzi* zaustavili su se na parkingu. Gostonica nije radila i parking nije bio osvetljen. Izašli su iz kola i doktor je prvi krenuo prema ulazu dok su za njim krenuli svedok i optuženi Pašić. Kada je stigao do stepenica okrenuo se prema svedoku i u tom trenutku svedok je pucao u njega. Pucao je rafalno iz automatske puške. Doktor je pao na stepenice i niko nije prišao da proveri da li je mrtav. Vratili su se u auto i uputili se natrag prema gradu. Dok su se vozili svi su čutali. Optuženi Pašić je iz auta izašao ispred hotela dok su se svedok i zaštićeni svedok A odvezli u bolnicu i predali doktorove lekarske torbe zaštićenoj svedokinji B. Ona je pitala gde je doktor i svedok joj je rekao da je morao da ostane sa ranjenicima i da će se kasnije vratiti. Sledećeg dana pronađeno je doktorovo telo i dopremljeno u bolnicu gde je autopsiju izvršio doktor Ljuština. Nakon ovog događaja svedok i optuženi Pašić nikada se više nisu videli. Svedok je nakon ubistva razmišljao o tome zbog čega je doktor ubijen. Saznao je da je doktor osumnjičen za izdaju jer se u jednom njegovom stanu nalazila radio veza sa hrvatskim snagama i da je za vreme borbe navodio hrvatske granate na mesta gde se nalazila srpska vojska. Nakon nekog vremena sprovedena je istraga i svedok je uhapšen.

Priznao je zločin i ponudio svoje oružje kao dokaz, ali optužnica nije podignuta i pušten je na slobodu. Nakon rata postupak je ponovo pokrenut. Iako to nije bilo istina, njegova odbrana se zasnivala na tome da je ubistvo izvršio Pašić. Svedok je presudom Županijskog suda u Karlovcu osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 12 godina za ubistvo doktora Dragutina Krušića. Sada se nalazi na izdržavanju kazne u zatvoru u Trnopolju.

Suočenje svedoka

Sudsko veće je na saglasan predlog stranaka donelo odluku da se u nastavku dokaznog postupka obavi suočenje svedoka Milana Grubješića i zaštićenih svedoka A i B.

U toku suočenja javnost je bila isključena.

Izvođenje materijalnih dokaza i predlozi stranaka

Tužilac je kao dokaz predložio overene kopije dokumenata koji čine spise predmeta broj KIO 13/92 Okružnog suda u Glini. Radi se o predmetu koji je vođen protiv svedoka Milana Grubješića.

Odbrana je predložila da se u nastavku dokaznog postupka sasluša svedok dr Milorad Ljuština i obavi suočenje svedoka Ljuštine i svedoka Petra Glamočlje. Drugi predlog odbrane odnosi se na ukidanje pritvora optuženom Pašiću imajući u vidu izvedene dokaze i oslobođajući iskaz danas saslušanog svedoka Grubješića. Tužilac je izrazio protivljenje u pogledu ukidanja pritvora i rekao da razlozi za pritvor još uvek postoje a da će ocenu dokaza (iskaz danas salušanog svedoka) dati sud u svojoj presudi. Sudsko veće je odbilo predlog za ukidanje pritvora.

Komentar:

Svedok Grubješić nije delovao iskreno. Dva puta je ponovio da je na doktora **on prvi** pucao. Kada ga je sudija Krstajić upitao ko je pucao drugi rekao je da ne zna, ali da to sigurno nije bio optuženi Pašić. To je nelogično ako se ima u vidu da nije bilo drugih osoba koje su mogle da pucaju. Na kraju svog izlaganja svedok je rekao da mu je žao zbog svega što se dogodilo i da on zaslужuje kaznu koju služi, ali da za jedno ubistvo ne bi trebalo (ne bi bilo pravedno) da odgovaraju dvojica (misleći na sebe i optuženog Pašića). Sa druge strane, svedočenje zaštićenog svedoka A i njegove navode da je u doktora pucano iz dve vrste oružja potvrđuje zapisnik sa uviđaja u kome je navedeno da su na licu mesta pronađene čaure od automatske puške i pištolja. Iako optuženog Pašića ne poznaje, svedok Grubješić je na kraju svedočenja zamolio predsedavajuću veću da mu **dozvoli** da se pozdravi sa optuženim, nakon čega su se prisno pozdravili.